

Det vil heraf ses, at man fra sagkyndig Side tager bestemt Afstand fra Dæmningsanlægget.

Fra Centralforeningen for Limfjordens Fiskeriforeninger har Ministeriet for Søfart og Fiskeri modtaget en Henvendelse, hvori man henstiller til Ministeriet at søge udvirket, at der bygges Bro over Oddesund.

En Deputation repræsenterende Tilhængere af Dæmningsanlægget har haft Foretræde for Udvalget og har henstillet, at Broanlægget erstattes med en Dæmning.

Udvalget kan af de ovenfor anførte Grunde, der alle taler for Anlægget af en Bro, ikke imødekomme Henstillingen om Anlægget af en Dæmning. Dertil kommer, at et Dæmningsanlæg vil forøge Udgifterne med ca. 4—5 Mill. Kr.

Et *Flertal* (Andreasen [Næstved], Bjerling, Drachmann, Hartvig Frisch, A. M. Hansen, Knud Hansen, Larsen-Badse, S. Munk, Marinus Sørensen og Steen) er, hvad den økonomiske Side af Sagen angaar, af den Overbevisning, at det vil være fuldt forsvarligt at paabegynde Anlægget af de to Broer, som maa siges at være i egentligste Forstand produktive Foretagender.

Ministereren for offentlige Arbejder har efter Udvalgets Ønske været til Stede ved et Samraad, og ovennævnte *Flertal* kan som Resultat af sine Undersøgelser og Overvejelser udtale følgende:

Idet *Flertallet* overensstemmende med Ministerens Udtalelser i Folketinget forudsætter, at der ikke skrives til Paabegyndelse af det egentlige Brobygningsarbejde, forinden der haves rimelig Sikkerhed for, at Statens Andel i Udgifterne hertil kan tilvejebringes, mener *Flertallet* paa den anden Side, at det vil være af almindelig Betydning, om Regeringen saa tidligt som muligt vil være i Stand til at disponere paa Grundlag af en vedtagen Lov om disse Broanlæg.

Flertallet indstiller herefter Lovforslaget til *Vedtægelse uforandret*.

Følgende *Medlemmer indenfor Flertallet*: Drachmann og Larsen-Badse ønsker at

fremhæve, at den øjeblikkelige finansielle Situation vel maa opfordre til den største Varsomhed, men at man paa den anden Side i denne Sag staar overfor Dispositioner paa lang Sigt, som det vil være af megen Betydning nu definitivt at faa fastlagt. Erfaringerne viser, at hver Gang Projektet om Storstrømsbroen er blevet udskudt, er det siden kommet frem igen under dyrere Former. Vi mener, at baade Storstrømsbroen og Oddesundbroen er Foretagender, der før eller senere maa komme, og at derfor Statskassens Interesser i Virkeligheden er tjent med den snarest mulige Gennemførelse af det nu foreliggende Forslag. Færgeforbindelsen over saa korte Afstande, som her er Tale om, er i enhver Henseende uøkonomisk og irrationel, og baade for Bane- og Vejtrafik vil derfor de foreslaaede Broer være særdeles paakrævede.

Naar da Ministeren er gaaet ind paa, at den egentlige Brobygning, der vil kræve de store Summer — og som efter Planen først vil melde sig om en Aarrække —, ikke vil blive paabegyndt, før Rigsdagens Finansudvalg har givet deres Tilslutning hertil under Hensyn til de da foreliggende finansielle Forhold, mener vi alt taget i Betragtning ikke at kunne tage Ansvar for en Afvisning af Lovforslaget og har derfor — med den nævnte Reservation — kunnet tiltræde dets Gennemførelse. Vi finder dog Anledning til at fremhæve, at vor Stilling ikke deles af hele det Parti, vi repræsenterer.

Et *Mindretal* (Elgaard, Tange og Vejen) kan ikke tiltræde Lovforslaget. *Mindretallet* underkender ikke Betydningen af Lovforslagets Gennemførelse saavel af Hensyn til Jernbaneforbindelsen med det sydlige Udland som under Hensyn til Forbindelsen mellem de paagældende Landsdele.

Mindretallet maa dog stadig — som allerede fremhævet ved Sagens 1ste Behandling — finde Tidspunktet for Forslagets Gennemførelse uheldigt valgt.

De økonomiske, finansielle og valuta-mæssige Forhold er siden Sagens 1ste Be-